

Foc encreuat ajustat al guió

El debat electoral de TV3 esdevé un tots contra tots a partir d'arguments i duels previsibles

Illa, centre de les crítiques per la pandèmia

Borràs sorprèn fent ja Argimon conseller

Vint minuts abans de l'inici del debat electoral d'ahir a TV3, Antoni Gutiérrez-Rubí, un dels consultors polítics de capçalera del país, va afirmar, en una prèvia insospitadament perllongada, que el més important d'aquests combats dialèctics és no perdre'ls. A partir d'aquest dogma estratègic, que porta implícit no arriscar en excés, els nou candidats a la presidència de la Generalitat es van dedicar a buscar-se les pessigolles mútuament, en duels esperats en funció dels interessos tàctics respectius, i amb arguments que tampoc van ser cap prodigi d'originalitat.

Ja en les presentacions, i amb la pandèmia com a primer eix temàtic, ja es va poder intuir que cadascú seguiria el més previsibles dels guions. Un Carlos Carrizosa (Cs) a qui durant molta estona es va veure excessivament nerviós, va centrar el seu discurs a carregar contra l'independentisme, la gestió del govern central per fer front a la crisi sanitària i el tractament informatiu de TV3. Fins aquí, cap sorpresa. Els dos principals partits independentistes van evitar la batussa directa i abrupta, però amb matisos. D'aquesta manera Laura Borràs (JxCat) va demanar fer "canvis" en les polítiques en l'àmbit de la salut i, en aquest torn, es va guanyar un dels titulars de la nit quan va anunciar que, en cas de guanyar les eleccions, proposarà que el càrrec de conseller en la matèria l'ocupi Josep Maria Argimon. Pere Aragonès (ERC), per la seva banda, va fer esforços a l'hora de defensar la gestió de govern, però buscant el turmell especialment al candidat del PSC, Salvador Illa, amb qüestions com ara la falta d'ajudes que ha destinat als afectats per les restriccions de la pandèmia i la gestió dels fons de reconstrucció europeus. Aragonès tenia clar que volia polaritzar la discussió amb Illa per tenir el cara a cara que no tindran, però no se'n va acabar de sortir.

Com a antic responsable del Ministeri de Sanitat, el presidenciable socialista va acaparar crítiques durant part del debat. Les d'Alejandro Fernández, del PP, van ser especialment incisives, sobretot quan obertament va qüestionar la seva tasca: "Exactament què hi feia allà?", li va arribar a dir. Illa, que tenia com a full de ruta vendre la imatge de gestor, va evitar de totes passades entrar en el fang d'entrada, i va centrar les seves intervencions, almenys d'entrada, en les propostes, com ara les cinc que va plantejar per revitalitzar la xarxa pública de salut. Jéssica Albiach, d'En Comú Podem, també tenia molt definida la línia a seguir, que també va estar alineada amb el que ha estat el seu discurs de campanya. Conscient que una part del seu vot és fronterer amb ERC, Albiach va censurar a Aragonès "no haver revertit les retallades en sanitat". La defensa dels serveis públics és un clàssic en el discurs dels comuns. Quant a Dolors Sabater (CUP), no van ser poques les estones en què, literalment, se la va veure fora del debat. Quan va parlar, però, ho va fer per exposar la línia argumental més reconeixible dels anticapitalistes, marcant distàncies obertament amb la manera de fer de la resta de partits i demanant propostes concretes. Igualment, Sabater va tenir paraules de desaprovació cap als Mossos, i de retruc cap a JxCat i ERC, per haver intervingut en un desnonament que va tenir lloc ahir a la nit al barri Gòtic de Barcelona.

El cap de llista del PP, Alejandro Fernández, va ser un dels que va exhibir més capacitat de domini del marc escènic. Intervencions més aviat breus, però concises, amb el missatge clar, i sabent perfectament a qui buscava i per què. L'exemple més clar, el cap de llista de Vox, Ignacio Garriga, que essencialment va acudir als

estudis de TV3 per llançar estirabots. Doncs bé, sabent que els populars poden tenir una fuga del seu vot més espanyolista cap a la formació d'Abascal, Fernández va recalcar la contradicció que suposa que un partit com Vox reclami la supressió de l'estat autonòmic, però alhora participar-hi. Sobretot quan toca cobrar-hi un sou.

Els pactes Àngels Chacón, del PDeCAT, també va fer allò que s'esperava d'ella d'antuvi. A partir de la certesa que el seu electorat beu, en molt bona part, de JxCat i d'ERC, va ser insistent a l'hora de criticar la tasca d'aquests partits a l'executiu català. En campanya també ha alertat, i no poques vegades, del risc que a parer seu podria suposar que la CUP tingués capacitat d'influència a l'hora de configurar una possible majoria. I, davant d'això, ella es va presentar com un tallafoc.

Els pactes van ser un capítol destacat del debat. No en va aquesta està sent una de les qüestions centrals de la campanya, i també és un d'aquells apartats en què tots els partits juguen a partir de posicions molt prefixades. I ahir es va veure. ERC, per exemple, va demanar al candidat del PSC que fos explícit a l'hora de negar, de manera pública, que acceptarà els vots de la ultradreta en cas que siguin necessaris per fer-lo president. Illa, com ja ha fet aquests últims, va ser contundent a l'hora de criticar Vox. Les referències a la possibilitat que hi pugui haver un tripartit d'esquerres, en cas que aquest sumi, també va sobrevolar els estudis de TV3. Laura Borràs, de JxCAT, va ser qui va atiar aquesta opció, com també era esperable. Sobre això, la resposta d'ERC també és coneguda, i és la d'intentar bastir un executiu de front ampli que intenti sumar les formacions d'esquerres, els comuns, el PDeCAT i la CUP. Vist això d'ahir, no serà fàcil. Al contrari.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 10-02-2021, Pàgina 6

-El Punt Avui. Nacional 10-02-2021, Pàgina 6

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1921761-foc-encreuat-ajustat-al-guio.html>